

Overklassens Spillebule.

Fra Spillernes Eldorado.

Hvor de gennem Arbejdet skabte Værdier foredes i Spil og Letsindighed.

I en Tid, hvor Erhvervslivet — ogsaa i det færoske Samfund — lider af Mangel paa Kapital til Produktions Drift og Videre Udvikling, forøder Overklassens degenererede Repræsentanter i Europas berøgtede Spillebule Monte Carlo de gennem Arbejdet skabte Værdier. I efterfølgende Artikkel giver en Medarbejder ved den socialdemokratiske Presse en Skildring af dette moderne Babylon, hvor Dansen om Guldkalven raser.

MONTE CARLO er Spilledjævelens største Butik, og Spillehelvedet ligger i en farvestraalende Blomsterpark, hvor Dadelpalmenes Kroner kaster Skygger. Middelhavets Soluft blandes med Blomsternes Duft og de friske Pust oppe fra høje Bjerge. Udsigten fra Monte Carlo er den smukkeste i Verden: den rummer det blaa vidt ud over Hav, det solgyldne Land og de høje Bjerge, som hæver deres Tinder ind i Lufthavens Blaa.

Spilledjævelen har som andre Fyrster lagt sit Slot paa den smukkeste Plet.

Spillesalene er indrettede i et lyst Palads, hvor man foreviser sit Paa og betaler 10 Francs (1 Kr. 50) i Entré, før man kommer ind i de festlige Omgivelser. Den Dag, jeg besøgte Monte Carlo, sporede nogen Nervositet straks i Forhallen. Jeg hørte en grøn Dame sige til en Dame i gult: »Ja, de skulde afskediges straks! Saadanne to Fjokser! Flere andre Damer stak Hovederne sammen og skræppede op.

Naa, hvad var der saa i Vejen? Jo, for fem Minutter siden kom et af Opsynsmændene med en graasprængt Herre imellem sig. De var begge blege og ophidsede, hvorimod Herren var saa slap og ligegyldig, at de næsten maatte slæbe ham efter sig. Og dette var ganske naturligt. Manden havde skudt sig paa en Sofa i Spillesalen, før nogen af de talrige Betjente kunde forhindre det. Og det var derfor Damerne rasede. Selvmord river i Nerverne og ødelægger alle Chancer for denne Dag.

Den Gule og den Grønne gik deres Vej. Den Døde skjultes i et Hotelværelse, hvorefter Telegraferne dikkede til Familien i Madrid. Det var det 7. Selvmord i det sidste Aar af dem, som Offentligheden fik at vide.

Hans Majestæt Spilledjævelen, som repræsenteres med saa megen Glans af Fyrsten af Monaco, der ejer de to Trediedele af Monte Carlos Aktier, er simpelthen Europas største Masse-morder. Han er tillige saa bundløs lums, at han gennem hundredtusinder af Pjeecer om Spillet i

Monte Carlo, som alle og enhver køber, faar dem biidt ind, at netop de er de klare, forsigtige Spillere; det er jo saa lige til, at nappe 10,000 Francs i Dag, 20,000 i Morgen og en lille Million i Løbet af en Maaned.

Bare ikke nervøs! Følg Brugsanvisningen!

Naa, vi gaar videre! En Række Spillesale af Størrelse som Romersgades store Sal ligger i lokkende Udstyr med Forgyltning af nøgne Kvinder paa Væggene, et Vink til de mandlige Spillere om, hvad de kan bruge Gevinsten til. Langs Væggene staar tomme Lædersofaer, og i Krogene store Marmorspyttebakker, fyldte med Snavsmuld. Her kan de afblanke Spillere udspejle deres dybe Foragt over Spillebuleen i en virkelig stilfuld Spyttebakke.

Selve Spillet foregaar med en Roulette. Læserne kender denne lille, kompestegnende Indretning med Tallene fra 0 til 36. Dens Skive er inddelt i røde og sorte Felter og i smaa, aabne Rum, hvor en lille Kugle kan trille ned. Roulette-manden snurrer Mekanismen rundt, en Eifenbenskugle kastes i under Farten, og det Tal og den Farve, som Kuglen sluttelig falder paa, har altsaa vundet.

Denne Roulette staar paa et Bord med en Spilleplan, som ligeledes er inddelt i røde og sorte Felter, med Tallene fra 0 til 36. Paa den ene Side ser vi et Felt for Sort, paa den anden et Felt for Rødt.

Den enkleste Spillemaade er at holde enten paa Sort eller Rødt. Men det giver heller ingen synderlig Gevinst for de smaa Spillere. I det de kun, hvis de da vinder, faar deres udlagte 10 eller 20 Francs fordoblet tilbage. Men de kan selvfølgelig ogsaa tabe deres Penge, og det gør de fleste.

Iovrigt er der opbygget et udspekuleret Spillesystem med en Uendelighed af Variationer, selvfølgelig blot for at lokke Folk, der har tabt paa den ene Maade, til at forsøge paa en anden. Principet er dette, at jo større Chancer Banken giver, desto mindre bliver Gevinsten og omvendt. Holder man samtidig paa

4 Tal, og et af disse kommer ud, faas Indsatsen 8 Gange, 80 Francs for 10 Francs. Spiller man heldigt paa tre Tal, faas Indsatsen derimod 11 Gange. Spilles kun paa to Tal, stiger Gevinsten til 17 Gange Indsatsen, og endelig faar den, der vinder paa et enkelt Tal, Indsatsen 35 Gange, 350 Francs for 10.

Men at vinde paa et af de 36 Tal er det reneste Lykkesraf. Ligesaa mange der har Lyst, kan spille paa en af de to Farver.

Nullet har sin særlige Rolle. Hvis ingen spiller paa Nul eller midt imellem 0, 1, 2, 3, tager Banken det allerreste af, hvad der ligger paa Bordet, efter særlige Regler.

Sportsmaalet er saa: Kan Roulette-manden forud beregne sit Sving og derved skaffe bestemte Tal ud? Komplet umuligt. For yderligere at understrege det reelle er Roulette-forsynet med en Mængde forskelligt formede Modhager, som giver Kuglen fuldstændig uventede Retninger.

Nej, Svindelen ligger i, at Banken paa Grundlag af sikre matematiske Beregninger absolut skal vinde uuaadelige Summer.

Rundt om disse Spilleborde staar Folk i tætte Lag fra Formiddag Kl. 10 til Nat Kl. 2, hvilket giver 16 Timers haardt Slid. Intet Under at disse flittige Mennesker raser over Arbejderne, som kun vil slæbe i 8 Timer.

Kl. 10 Formiddag styrter et tusinde tænderskørende Mænd og navnlig Kvinder ind og køber Spillemarker, og saa snurrer Rouletteen i alle Sale. Luften bliver snart saa kvælende tung, at selv den mest flegmatiske ophidses, medens den i Forvejen nervøse snart dingler om i Vildelse. Men Spilledjævelen undlader klogelig at anskaffe Ventilation i disse løvrigt moderne Sale.

En ung, bleg Mand med et langagtigt Myndeansigt, udpræget Forbryderfysiognomi, puffer to Damer til Side, som mukker dæmpet. Han sætter 1000 Francs paa Rødt og taber, derefter 2000 Francs paa Sort, men Rødt kommer ud. Saa 3000 paa Rødt, hvorefter Sort naturligvis kommer.

Han gaar hvid som et Lig! Hele Udbyttet af hans sidste Forbrydelse tabt paa 5 Minutter, og Spaakonen i Nizza havde dog saa sikkert lovet ham Gevinst. Den infame Kælling!

To Englænderinder sidder foran mig og noterer. Den ene er gammel, den anden ung, begge tynde, flade og maledes. Disse to hører til de særlig Forrykkes her saa udbredte Race. De spiller nemlig efter System. Damerne noterer omhyggeligt alle de Tal, der kommer ud i en Time for Eksempel, hvorefter de indretter deres Spil.

Oh, hvor har de travlt! De holder saa efter den omhyggeligste Beregning paa 17, deres Lykkel, de sætter paa 17 mange Gange i Træk og taber 10,000 Francs.

hendes uventede Besøg hos Hendy denne Sommerdag.

Præsten betragtede sin Gæst alvorlig, mens han ventede paa, at hun skulde tale.

Det var vanskeligt for Mary at faa begyndt, endelig slammende: —

— Der er flygtet en Fange. Hendy stude og sagde derpaa:

— Det har jeg hørt. Men hvad saa? Ved De, hvem det er? Naturligvis ikke. Men jeg forstaa — De tænker paa —

Hun sprang frem og udbrodt med foldede Hænder og brudt Stemme:

— Hvad skulde . . . hvad kunde jeg tænke uden en Ting? . . . aa, Hr. Hendy, sæt at det var min stakkels ulykkelige Mand. Hvis jeg mødte ham . . . skulde jeg saa bede

Til
»FEROYA SOCIAL-DEMOKRAT«
Thorshavn.
Underskrevne tegner herved Abonnent paa »Feroya Social-Demokrater for Juni Maaned og Juli Kvartal.

Navn _____
Stilling _____
Bopæl _____

Datteren lægger sin Arm om Mode-rens Liv, og de gaar hjem til deres Pragthotel, hvor de selvfølgelig ogsaa har en Roulette, som de snurrer Time efter Time, til deres Hjerter bliver svulne.

Trængslen omkring Spillebordet er voldsom. 3-4 Rækker staar ry-stende af Feber for at komme til at smide deres Penge ud. Ældre Damer puffes stadig til Side, hvorefter de hveser: »Det er ikke galant, min Herre! Galanteri her i denne Verdens største Samling af velklædt Pøbel — dette er vittigt! Hvem der ikke i en Fart hugger Gevinsten, faar den stjaalt lige for Næsen af sig.

En Dame sætter sig med sin store, sorte Kat om Halsen og vinder 4000 Francs, hvilket er ganske naturligt; thi Katten er hendes Lykkesdyr, og den spandt kælet lige nu. Hendes Veninde laaner derefter Katten, men taber 5000, hvisaarsag hun naturligvis har den største Lyst til at gaa udenfor og slynge denne elendige Kat i Middelhavet. Hun, som altid har været saa venlig mod dette Dyrl!

Saaledes ruller Dramaerne Dag og Nat Aarene rundt; men intet højlydt Ord mæles her; kun nu og da en lav Hvisken, afbrudt af Roulette-mændens enslydende Udraab og tilsidst en tør Skratten, naar han skraber Spillernes Penge sammen. De ruinerede Spillere kan høre denne Skratten hele deres Liv.

Men naturligvis vinder nogle; ellers standsede jo Forretningen. Jeg saa en ung, glad Amerikaner vinde 100,000 Francs, fordi han smed Pengene henad Spillebordet som om det var Fjebørndet Juleaften. Sluttelig stoppede han Gevinsten i Bukselommer, Frakkelommer, Vestelommer, stadig smilende.

To unge Damer med blodrøde Læber farer løs paa ham som Tigre i Djunglen, der faar Øje paa et velnæret Daadyr, og Manden gik med.

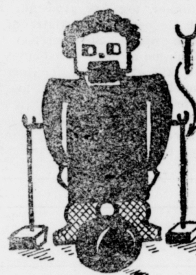
De forsvandt under Latier og Snak i en Duft af Parfume. Huhøj, hvor Livets Glæder vinkede! Amerikaneren glemmer aldrig denne Dag, selv om han bliver 99. Men hvor mange Penge tror De, han har tilbage om fjorten Dage?

Maaske kun lige nok til en Revolver og fire Kugler. J. P. B.

Partifælle! Hardu spurgt din Nabo om din Arbejdskammerat, om han holder, »Feroya Social-Demokrat«? Gør han det ikke, bør du opfordre ham dertil. Benyt ovenstaaende Bestillingsseddel!

For vore smaa Venner.

Bordfodbold.

Et morsomt lille Bordspil kan laves paa følgende Maade: Du tegner saadan en lille Mand og bag paa ham limet du en Haarnaal. To smaa Staaltraadshager (se Pilen) stikker i hver sin Træklods, og Maalmanden sættes paa Plads som vist. En lille Stenkugle trilles hen mod Maalmanden, og nu gælder det om at trille saa langsomt, at Manden ikke drejer rundt. I modsat Tilfælde vil han snurre rundt og Maalet er gjort.

Kan du lave et Bogmærke?

Du opklæber dette Billede paa Karton, og indenfor den punkterede Linje paalimer Du et Stykke fint Klæde eller et Stykke Trækpapir og hermed er Bogmærket færdigt.

Givt ud af socialdemokratiske fælgenom.

Bladstjörn:

M. S. Viðstein (Alþýgdarmáður) og Anton Nielsen (Bráfingis).
Prentað i prentsmiðju »Feroya Social-Demokrates, Tórshavn.

Kærlighed tilgiver alt.

(Fortsat.)

Hendes Fader havde nægtet at tale med hende eller vedkende sig hende paa nogen Maade; og fattig, som hun var, maatte hun paa Hospitalet, da hun efter Domsafsigelsen, der lod paa fem Aars Straarbejde, blev syg af al den Uro, Angst og Fortvivelse, hun havde gennemgaaet. Hendes lille Barn, som da kun var et Par Maaned gammel, blev passet hos en fattig Kone, som hun i lykkeligere Dage havde hjulpet efter bedste Evne.

Paa Hospitalet kom Præsten Hendy og talte med hende, og medens hun laa syg, døde hendes Far, hvis Hjerter, Præsten forgyves havde søgt at blod-

gøre. Men de Penge, der var tilbage efter ham, var kun faa, og da Mary blev rask igen, solgte hun alt, hvad hun ejede, og flyttede til Halldorfs Plads, for at være saa nær som mulig den Mand, hun fremdeles elskede, medens hun ventede paa Udlobet af hans Straf. Hun vidste, at Hendy havde fanet et Kald i Nabolaget, og at hun derfor havde i alt Fald en god Ven under sit ensomme Liv der.

Men da hun forsøgte at skrive til sin Mand, mødte der hende en alvorlig Skuffelse. Hans Opførsel havde været saa daarlig i Fængslet, at Retten til at modtage Brev var frataget ham.

Saaledes stod Sagerne ved

ham vende tilbage til Fængslet

... han maa jo kenges efter Friheden, og Solen og Luften ... hvad er min Pligt, Hr. Pastor, mod Gud, ... mod min Mand ... mod mit Barn ...?

Hun lagde Hovedet paa Bordet og begyndte at græde, medens Præsten talte beroligende Ord til hende, og da hun endelig gik fra ham, følte hun sig trøstet og mindre uheldig.

Da Mary havde forladt Huset, krøb en Mand frem fra nogle Buske, hvor han havde ligget skjult. Det var let af hans Tøj at se, at han var den undvegne Straffefange ... Hans Hjerter var ondt af vilde Beslutninger om ikke at lade sig standse af nogen eller noget. Han vilde ikke under nogen Betingelse vende tilbage til Fængslet, selv

om han maatte begaa Mord for at sikre sig Friheden.

— Hun er gaet og har ladet Barnet blive tilbage, mumlede han. Hvorfor i Alverden kunde hun ikke tage det med sig?

Han gik hen til Hytten, aabnede Døren og traadte ind. Indenfor legede Barnet med en Dukke. Bordet stod dækket. Teen i Tepotten var ikke kold endnu; der stod Brød og Ost tildeknet med et Klæde ... og i et Nu sad han ved Bordet og spiste ... den tørste Madi to Dage.

Storstedelen af denne Tid havde han tilbragt med at udspejle Hytten i det Haab, at Beboerne skulde forlade den. Nu spiste han, som kun et udsultet Menneske kan gøre det, men nu og da gik han ud og kastede et Blik om sig i alle Retninger. (Fortsættes.)